

Vprašanja.

»Kako pa vsaja hlebčke
Marija na nebo,
da dole ne popadajo,
da plavajo mehkó?«

»Ko v delavnici božji
tak hlebček naredi,
ga z veslom zlatim v peč — nebo
kot v morje čoln spuste.

Veslata angelca ga dva,
zanj ni se bati nič,
tak varno plava vrh neba
kot lahkokrili ptič.«

»In kdo zakuri ogenj
v veliki peči tej,
da hlebčki se zarumené,
da spečejo se v njej?«

»Gmada velika gori
v tej peči noč in dan
in hlebčke lepo rumeni
v njej solnce — velikan.«

»A ko pečeni so, kdo li jih je.
to, mamica, mi dej?
Se z njimi angelci gosté
po delu, to povej?«

»Ko hlebčki vsi pečeni so,
po nebu razvrščeni so,
na polja rahel dež spuste,
da klasje žejno napoje.

Ni treba angelcem jedi,
godi se to za nas ljudi,
da vsako leto v pravi čas
nam kruha da zoreči klas.«

Andrej Rapè.

Godovno.

Poljane so god praznovale.
Zvončki so jutro zvonili
in petelinčki so bili
v gostih in sestre Marjetke
so pridno ponujale skledke.

Poljane so god praznovale:
Pikapolonica sirota
je gostom kazala pota.
Žarkov je zlatih nabrala,
po trati je lučce prižgala.

Poljane so god praznovale.
Metulji so se napili
solнца in sladke medice,
pa so jih skrbne kresnice
pozno v noči iskale.

Poljane so god praznovale:
gostje so bili veseli
in murni so pesem zapeli.
Le travice so koscev se bale,
Marijine solze jokale...

Anica Černejeva.